

1001 de nopți Aladin Lampa fermecată partea a III-a

Ajuns în cetate, africanul fierbea de mânie, auzind cât de frumos vorbeau oamenii despre Aladin.

Și într-o zi, când Aladin era plecat la vânătoare,...

...africanul porni spre serai, dându-se drept negustor de lămpi.

Stăpână, un negustor schimbă lămpi noi pe lămpi vechi. Să schimbăm și noi lampa cea veche din camera soțului tău cu una nouă.

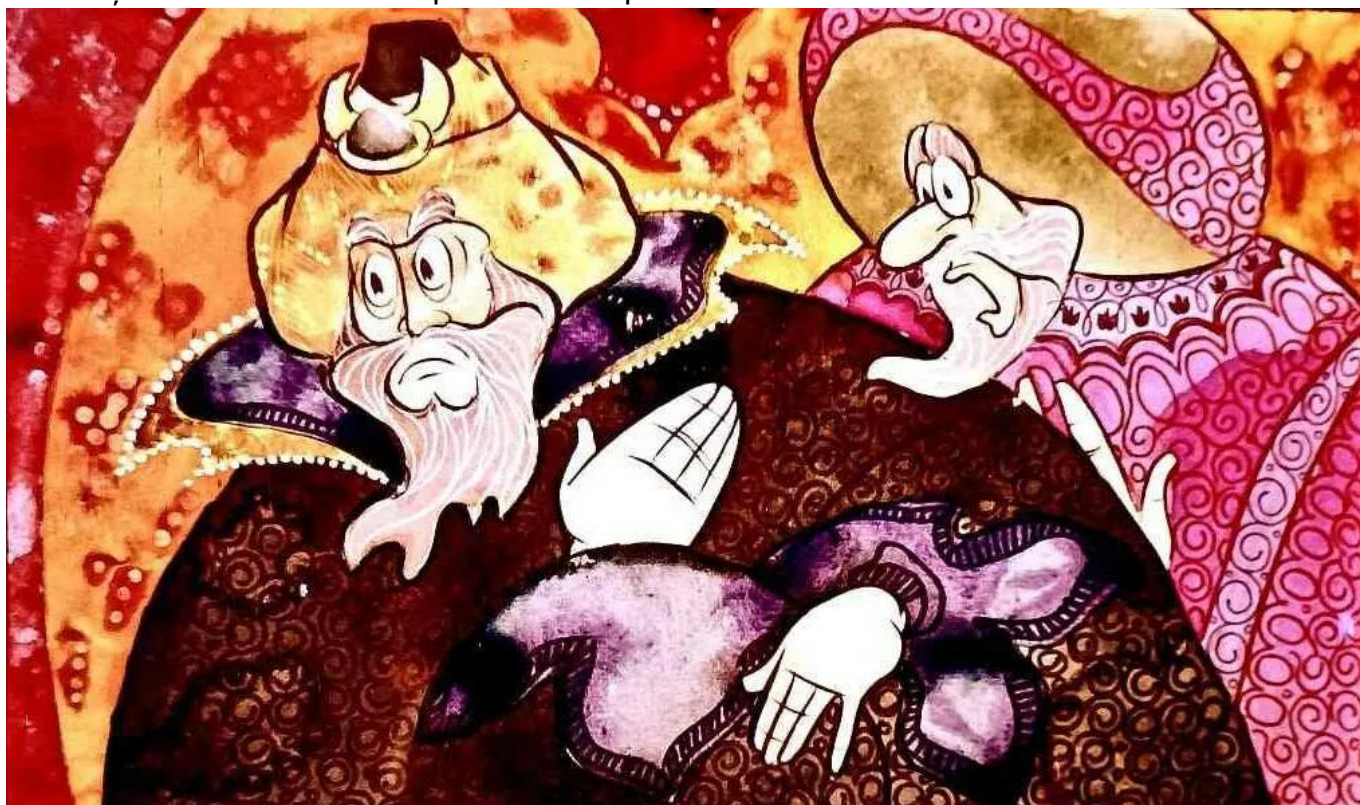
Tare se va bucura Aladin când va găsi o lampă nouă și strălucitoare!

Și frumoasa Bedrulbudur se grăbi să facă târgul, lăsându-se înșelată de vrăjitor.

Acesta, văzându-și visul împlinit, nu stătu mult pe gânduri și porunci înfricoșătorului duh al lămpii să mute palatul lui Aladin în Africa.

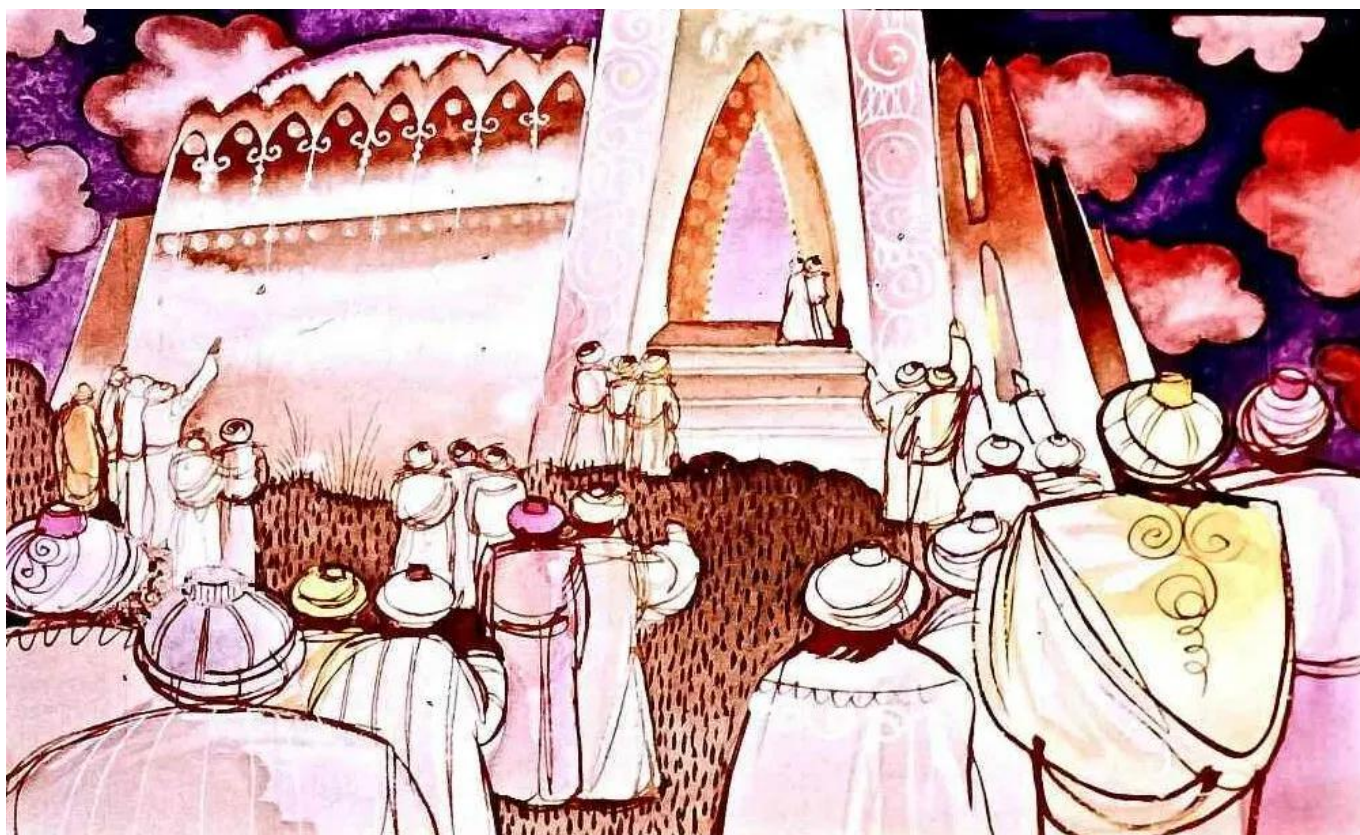
A doua zi, sultanul și vizirul, nemaivăzând seraiul lui Aladin, înlemniră de uimire.

Vizirul, bucuros că, în sfârșit, se putea răzbuna pe Aladin, puse soldați pe urma acestuia, pentru a-l aduce legat la palat.

Prins și legat burduf, Aladin fu înfățișat sultanului.

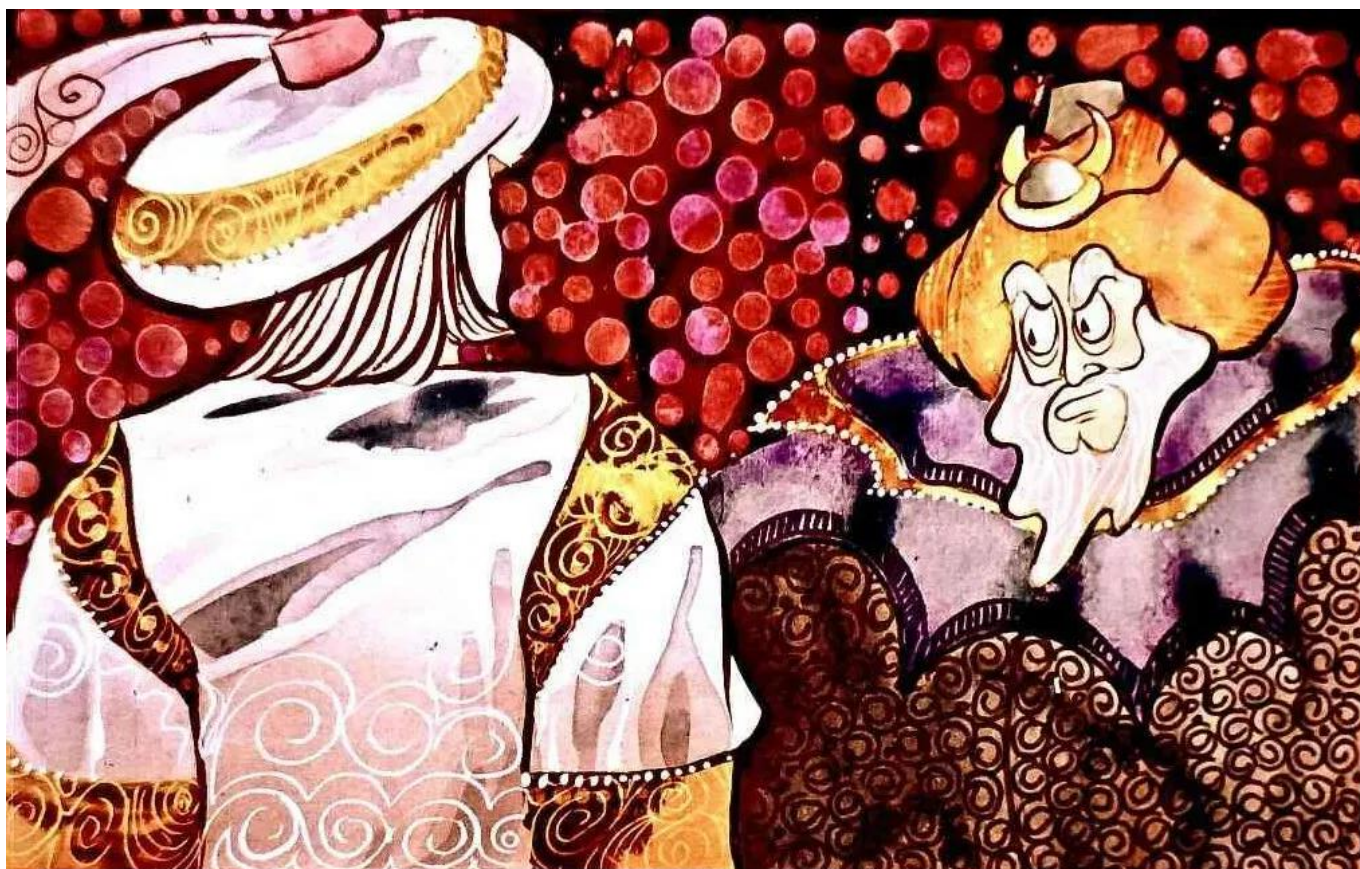
În acest timp, mulțimea, care-l iubea pe Aladin, se adunase la zidurile cetății, cerând îndurare.

-Să vină gealatul să-i reteze grumazul, strigă sultanul. (* gealat - călău)

Oprește osânda, sultane! țipă disperat vizirul. Poporul răsculat ne va dărâma cetatea.

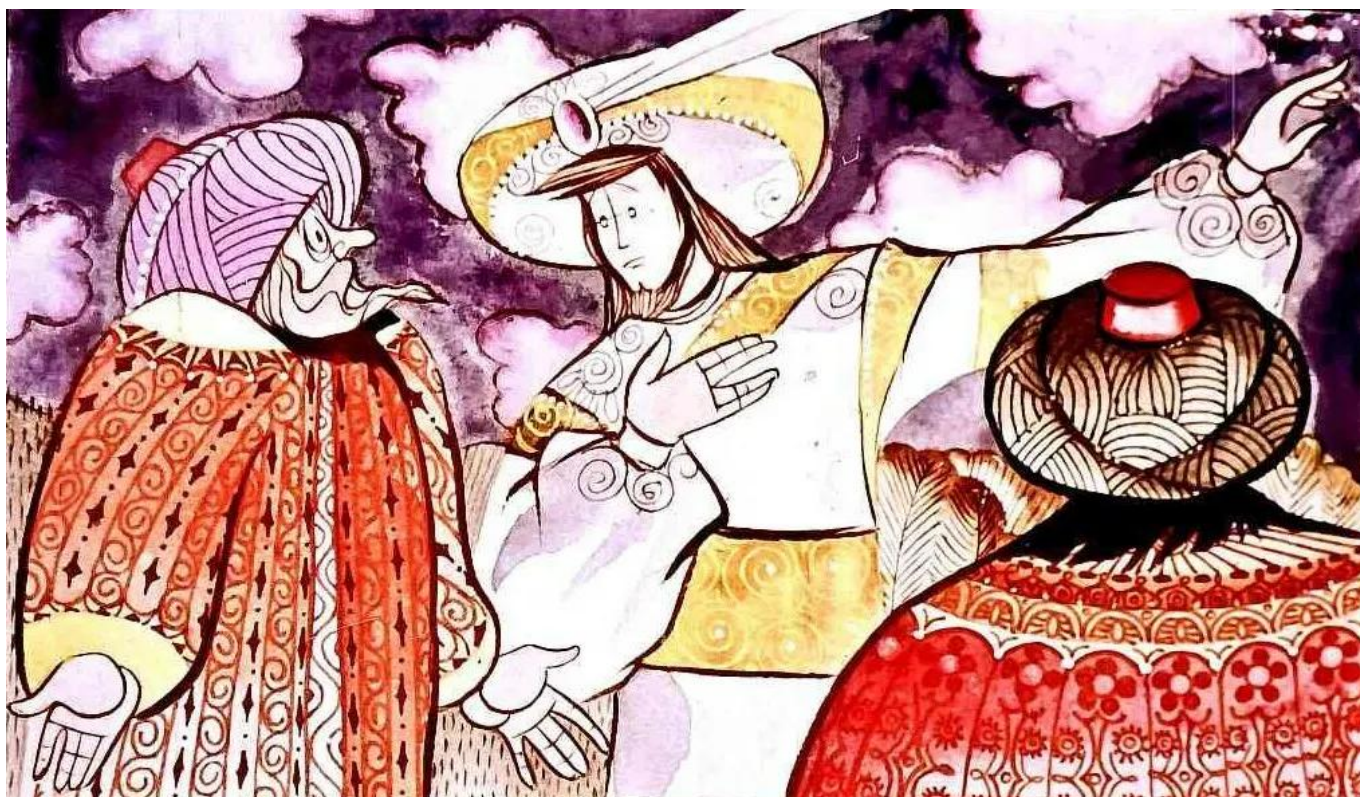
Sultanul, vrând-nevrând, îl eliberă pe Aladin, care încă nu înțelegea care era pricina celor întâmplate.

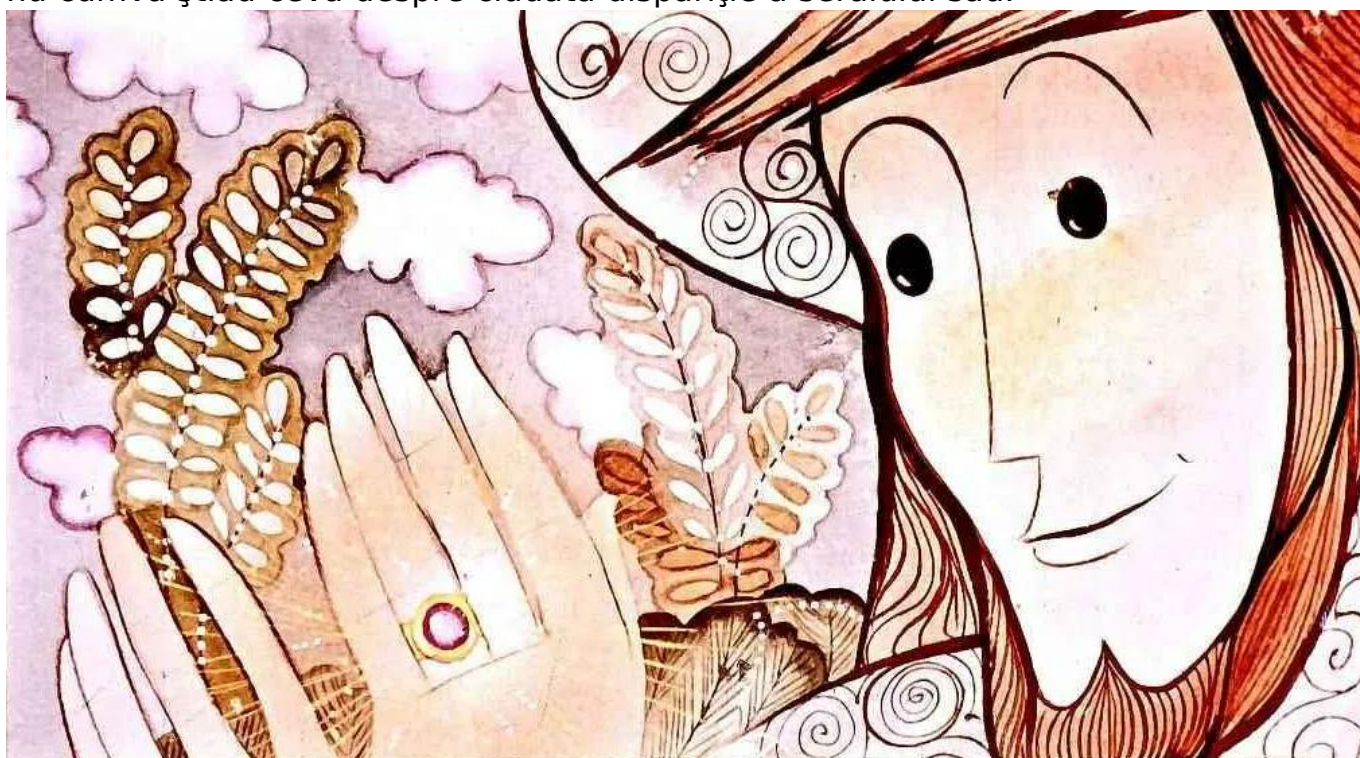
Însă, când își dădu seama că palatul și soția sa pieriseră fără urmă, rămase năucit.

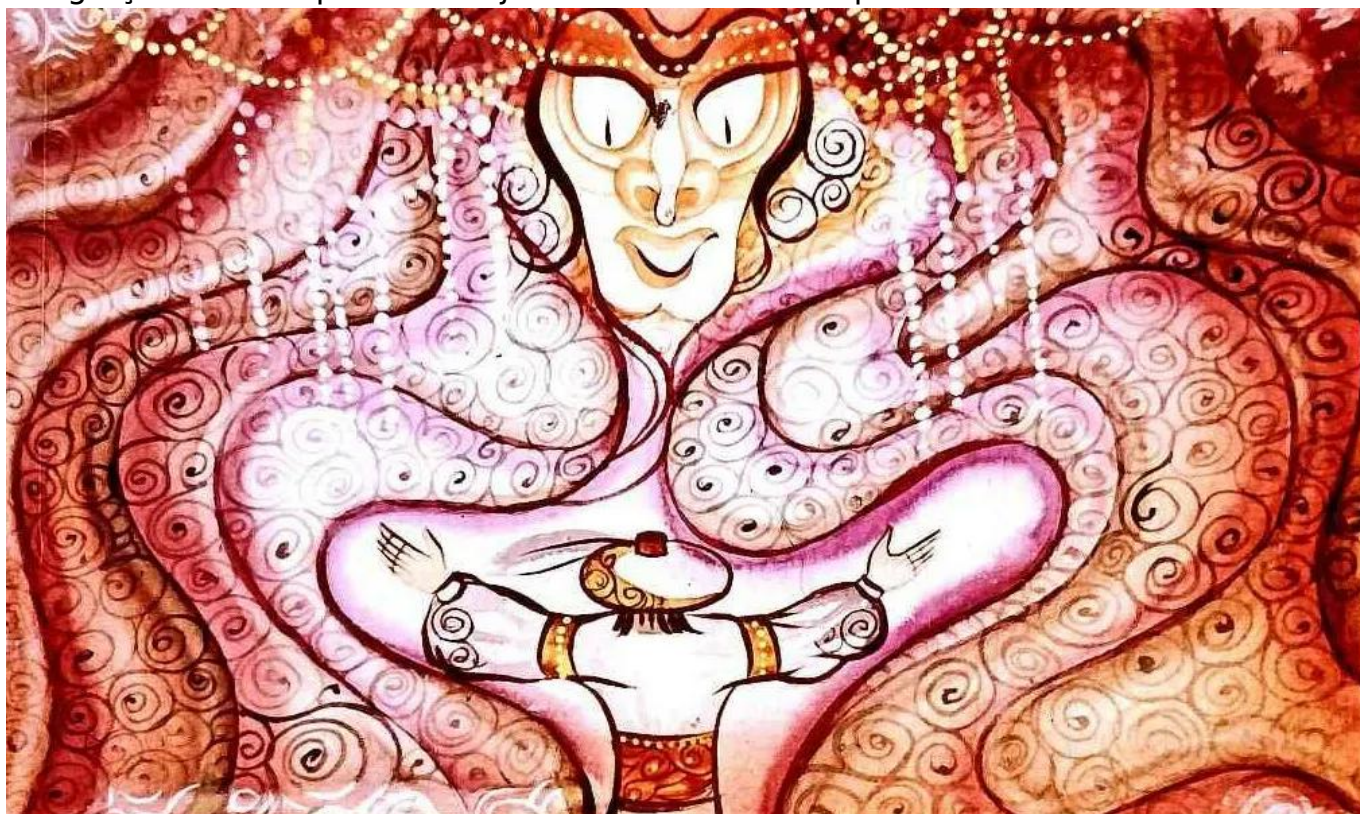
-Ingăduie-mi un soroc de patruzeci de zile, ceru el sultanului, și dacă în acest timp nu-ți voi aduce fata, îmi voi lua singur viața.

Și pornind la drum deznădăjduit, Aladin întreba pe toți cei ce-i ieșeau în cale dacă nu cumva știau ceva despre ciudata dispariție a seraiului său.

Și pe când, plin de tristețe, se gândea, cum să dea de cap celor întâmplare, atinse din greșeală inelul pe care vrăjitorul i-l dăruise în copilărie.

O ceață groasă, ca un fum, se ridică în jurul lui și vocea de tunet a duhului inelului rosti:

- Poruncește, stăpâne Aladin!

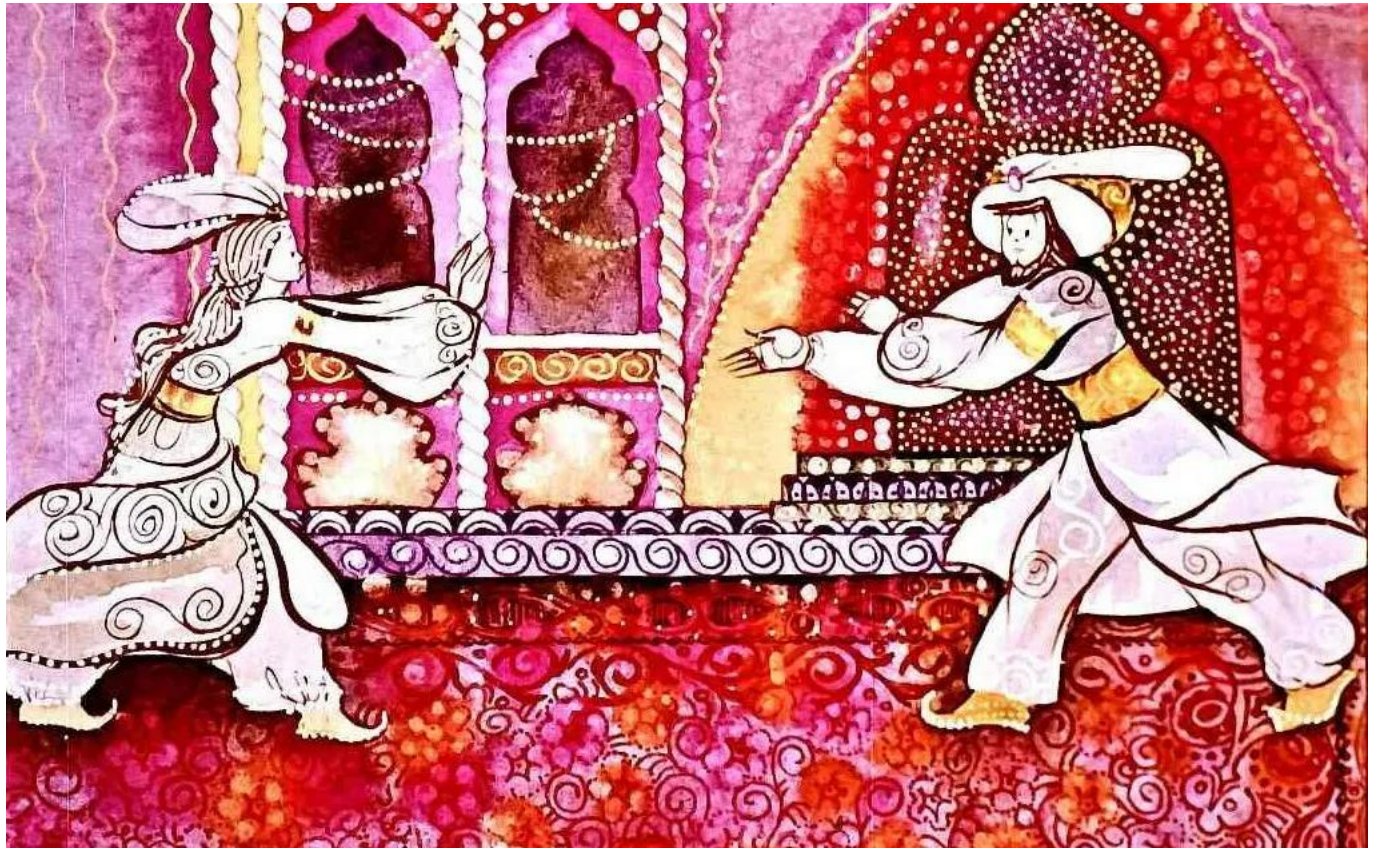
'Să mă duci ca gândul acolo unde se află seraiul meu,' strigă Aladin, prinzând curaj.

Și cât ai clipi, Aladin se trezi în Africa, sub ferestrele minunatului său palat.

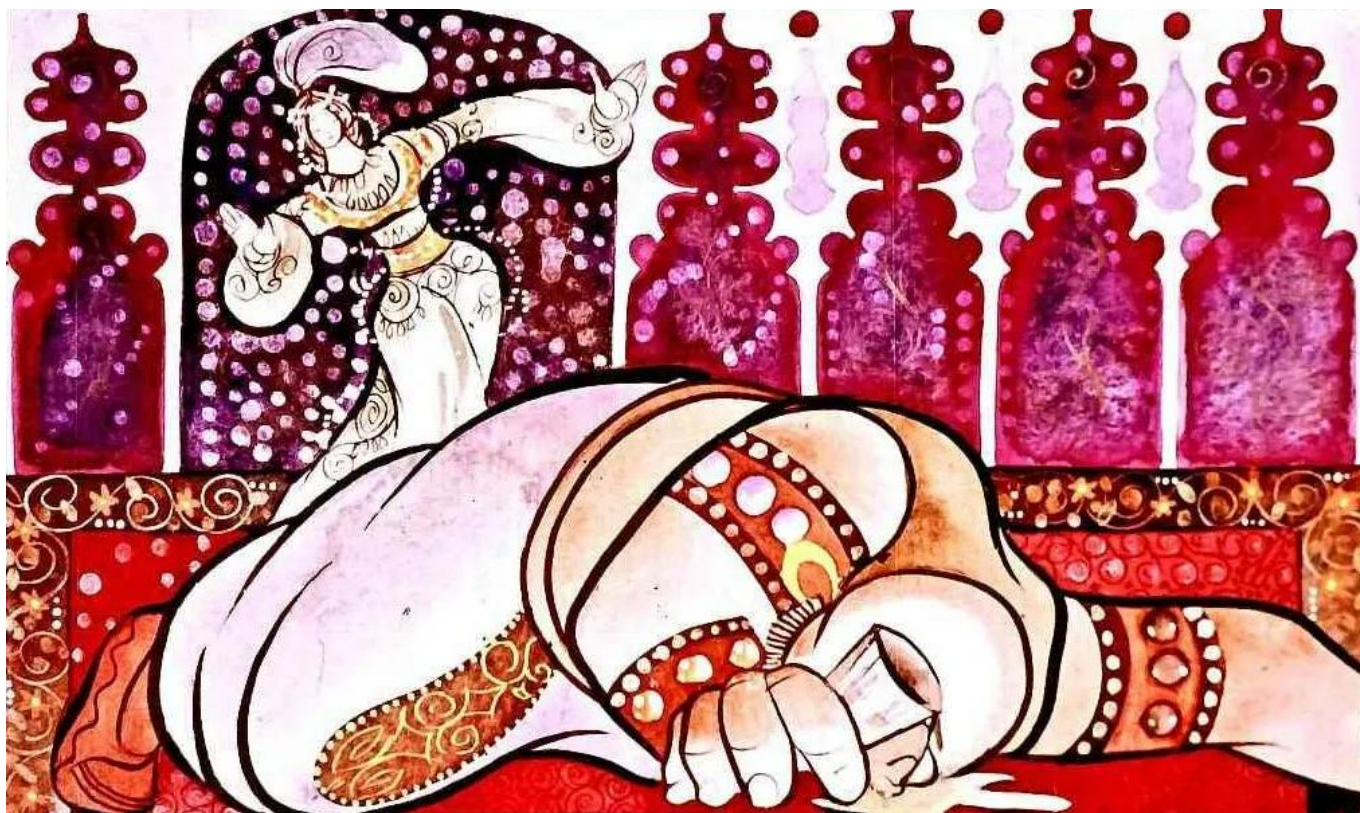
Vrăjitorul tocmai părăsise pentru scurtă vreme seraiul, când frumoasa Bedrulbudur fu chemată la fereastră de o roabă care-l zărise pe Aladin.

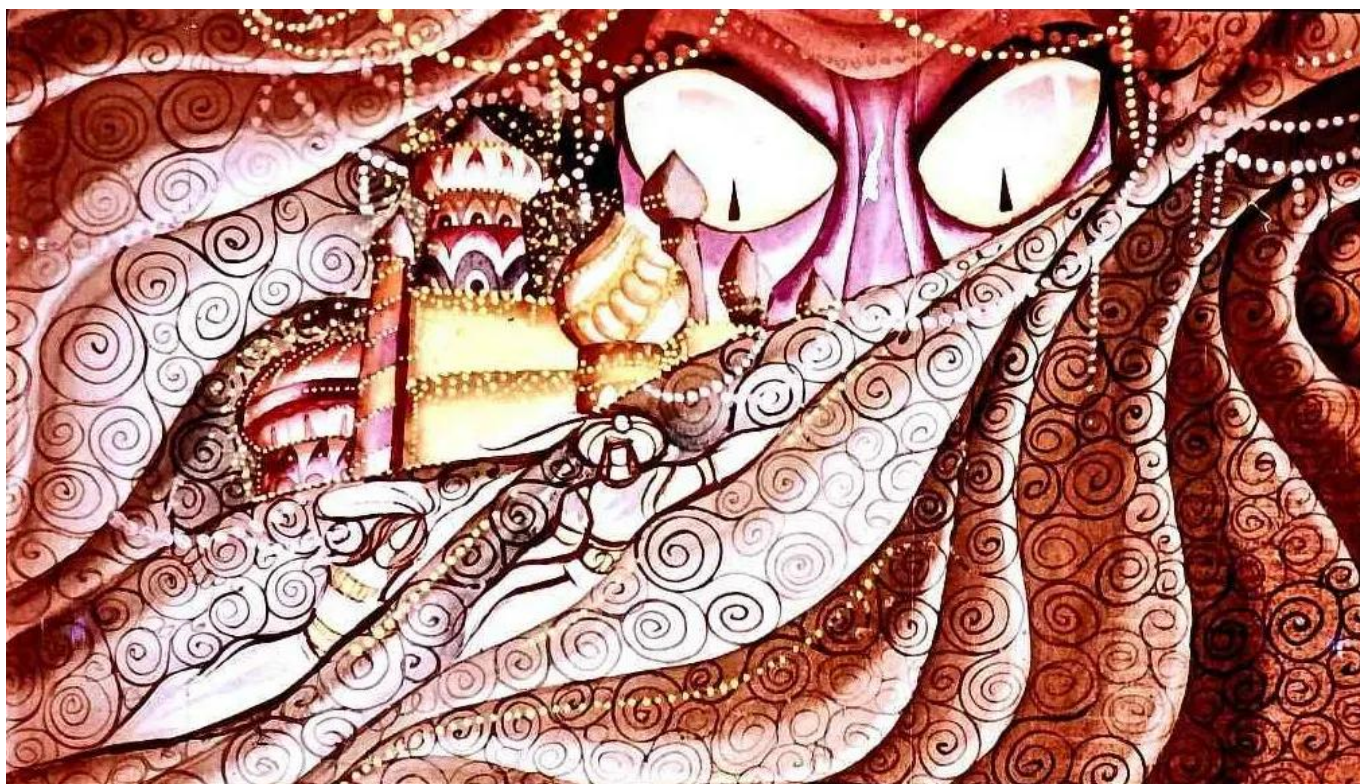
Mare le-a fost bucuria revederii.

Aladin dădu soției sale o pulbere fermecată și o rugă să o toarne în paharul cu vin al vrăjitorului.

Frumoasa sultăniță făcu întocmai, iar vrăjitorul, după ce bău vinul, căzu fără viață la picioarele ei.

La porunca lui Aladin, puternicul duh, cuprinzând toate bogățiile în nori groși de vrajă, le mută cât ai bate din palme înapoi în cetatea lui Aladin.

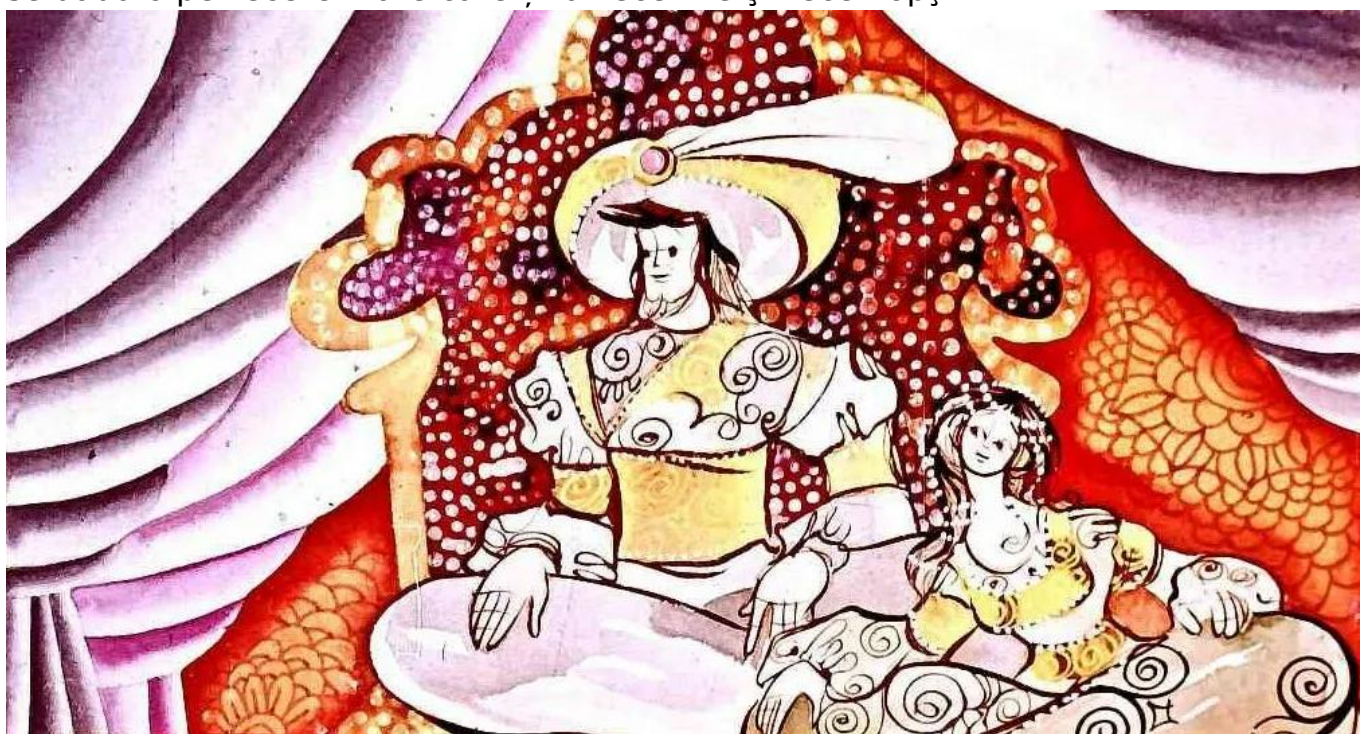
A doua zi, sultanul zăbind strălucitorul serai, răsărit peste noapte, alergă într-un suflet să-și vadă ginerele și fiica.

Și după ce Aladin termină de povestit,...

se dădu o petrecere mare care ținu zece zile și zece nopți.

După mulți ani, când adâncile bătrâneți slăbiră puterea sultanului, Aladin îi urmă la tron, împărășind cu înțelepciune alături de frumoasa sultăniță Bedrulbudur.

